

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 1 października 2024 r.

Pozycja 219

POSTANOWIENIE

z dnia 3 kwietnia 2024 r.

Sygn. akt Ts 177/23

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Bartłomiej Sochański,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej A.Ł. („działającej w imieniu własnym i w imieniu córki A.Ł.”) o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 5 lipca 2023 r. (data nadania) A.Ł., działająca w imieniu własnym oraz małoletniej córki (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującej sprawy.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 22 marca 2023 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną skarżącej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 17 października 2019 r. (sygn. akt [...]) oddalającego skargę na postanowienie Ministra Zdrowia z 6 czerwca 2019 r. ([...]). Orzeczenie to utrzymało w mocy postanowienie Wojewody z 9 stycznia 2019 r. (znak: [...]) w przedmiocie oddalenia zarzutów.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 12 października 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 19 października 2023 r.) wezwał skarżącą do: 1) podpisania złożonej skargi konstytucyjnej; 2) złożenia pełnomocnictwa, o którym mowa w art. 53 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393); 3) doręczenia odpisów lub kopii poświad-

czonych za zgodność z oryginałem wyroków, decyzji lub innych rozstrzygnięć (wraz z uzasadnieniami) potwierdzających wyczerpanie drogi prawej (wraz z czterema kopiami) w szczególności postanowienia Ministra Zdrowia z 6 czerwca 2019 r. (nr [...]) i poprzedzającego go postanowienia wojewody, wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z 17 października 2019 r. (sygn. akt [...]) oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego z 22 marca 2023 r. (sygn. akt [...]); 4) udokumentowania daty doręczenia ostatecznego orzeczenia; 5) doręczenia czterech odpisów skargi konstytucyjnej.

Skarżąca, 26 października 2023 r. (data nadania), doręczyła część dokumentów wskazanych w zarządzeniu.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 14 lutego 2024 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 20 lutego 2024 r.) wezwał skarżącą do: 1) uzasadnienia zarzutu niezgodności zakwestionowanych w skardze art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b i art. 17 ust. 1 ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych oraz § 3 rozporządzenia z wyrażoną w art. 2 Konstytucji zasadą określoności przepisów prawa, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie; 2) wskazania, która konstytucyjna wolność lub prawo skarżącej wyrażone w art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji, i w jaki sposób – zdaniem skarżącej – zostały naruszone przez zakwestionowane w skardze przepisy ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych i rozporządzenia wskazanych w punkcie pierwszym niniejszego zarządzenia; 3) wskazania, która konstytucyjna wolność lub prawo skarżącej wyrażone w art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji, i w jaki sposób – zdaniem skarżącej – zostały naruszone przez zakwestionowane w skardze art. 17 ust. 11 ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych oraz § 5 rozporządzenia; 4) uzasadnienia zarzutu niezgodności zakwestionowanych w skardze przepisów z wolnościami lub prawami, o których mowa w pkt 2 i 3 zarządzenia, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie; 5) doręczenia egzemplarza skargi konstytucyjnej podpisanej przez umocowanego w sprawie pełnomocnika, odpisu lub poświadczonej przez pełnomocnika skarżącej kopii (wraz z czterema kopiami) postanowienia Wojewody z 9 stycznia 2019 r. (znak: [...]) oraz odpisu lub poświadczonej kopii (wraz z czterema kopiami) uzasadnienia wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 22 marca 2023 r. (sygn. akt [...]).

W piśmie procesowym złożonym 27 lutego 2024 r. (data nadania) skarżąca odniosła się do zarządzenia. Do pisma dołączyła część dokumentów wskazanych w zarządzeniu.

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżąca zarzuciła naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Zdaniem skarżącej zaskarżone przez nią przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

Zarządzeniem z 14 lutego 2024 r. sędzia Trybunału wezwał skarżącą do usunięcia stwierdzonych w toku wstępnej kontroli braków formalnych skargi, w tym także tych, które

nie zostały usunięte w wykonaniu zarządzenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 12 października 2023 r. W treści zarządzenia oprócz dokładnego wskazania brakujących dokumentów zawarto pouczenie, że w wypadku nieusunięcia braków w terminie wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału z 14 lutego 2024 r. został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącej 20 lutego 2024 r. Obowiązkiem skarżącej było więc wykonać zarządzenie w całości w przepisany terminie. Skarżąca ponownie nie wykonała zarządzenia w całości, albowiem usunęła jedynie część braków formalnych (nie doręczyła odpisów lub poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii postanowienia Wojewody z 9 stycznia 2019 r. i uzasadnienia wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 22 marca 2023 r., będącego w analizowanej sprawie orzeczeniem ostatecznym, o którym mowa w art. 79 ust. 1 Konstytucji). Powyższe pozwala więc stwierdzić, że skarżąca świadomie narażała się na wystąpienie negatywnego skutku procesowego, o którym mowa w art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK (por. postanowienie TK z 15 marca 2023 r., sygn. Ts 192/22, OTK ZU B/2023, poz. 189).

Mając powyższe na względzie, Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącej przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.